

[Handelsministeren.]

kendte før oliekrisen i fjor. Men på den anden side kender vi heller ikke det nye mønster, og netop i den overgangsperiode, vi nu befinder os i, er risikoen for fejldispositioner med vidtrækkende konsekvenser betydelig.

Vor nationale forsyningspolitik, det vil sige importen af råolie, raffinering her i landet, importen af olieprodukter, priserne og fordelingen, må altså tilrettelægges på forudsætninger, der tilvejebringes i en international sammenhæng, som i øjeblikket tegner sig ganske uklart. Disse problemer har vi søgt nærmere at analysere i den skriftlige redegørelse, og de vil sikkert blive et af hovedtemaerne i morgendagens debat. Jeg skal her kun nævne et par af de spørgsmål, vi må tage stilling til, efterhånden som de internationale forudsætninger afklares.

Et af spørgsmålene vedrører statens mulige indkøb af råolie til Danmark. Er det noget, der vil blive nødvendigt, måske på grund af de olieeksporterende landes nye salgspolitik? Foreløbig kan man vel sige, at der tegner sig et muligt behov for et begrænset statsindkøb til supplerer af de mængder råolie, som olieselskaberne selv kan skaffe til oparbejdning på de 3 danske raffinaderier.

Også spørgsmålet om raffinaderikapaciteten fremover må nok tages op til vurdering. Man kan spørge, om det i fremtidige krisesituationer vil være en fordel at være selvforsynende med raffinaderikapacitet i højere grad, end Danmark hidtil har været. Hvis svaret bliver bekræftende, ja, så må man videre spørge, hvordan en eventuel udbygning af kapaciteten kan finde sted, om den eventuelt vil kræve statens medvirken i en eller anden form.

Til de usikre sider af forsyningsproblemet hører også mulighederne for gennem deltagelse i internationalt samarbejde i EF eller i andre grupperinger at opnå en øget sikkerhed for stabile forsyninger. Regeringen holder også nær kontakt med de nordiske lande om mulighederne for et øget samarbejde på energiområdet.

Miljø- og sikkerhedsproblemerne vil få en central placering i de kommende års energipolitik og sikkert også i debatten i morgen. Miljøproblemerne melder sig over en bred front, idet de mere eller mindre på forskellig måde er knyttet til produktionen og anvendelsen af energi i alle dens former.

Også i miljøpolitisk henseende vil det ofte være nødvendigt at foretage en afvejning, træffe et valg mellem alternativer, som hver rummer sine vanskeligheder og problemer. Afvejningen af miljø- og sikkerhedsproblemerne i forbindelse med udbygningen af vor elforsyning, enten alene med konventionelle værker eller delvis med kernekraftværker, er et karakteristisk og aktuelt eksempel på en sådan problemstilling. De elementer, der må indgå i vurderingen af disse miljøproblemer, er beskrevet i det særlige kapitel 7 i redegørelsen, der handler om miljø- og sikkerhedsproblemer. Det fremgår heraf, at begge løsninger rejser store miljøpolitiske problemer, og i sidste instans må det bero på en politisk beslutning, hvilken løsning man vil foretrække.

Sikkerhedsproblemerne i forbindelse med opførelsen af kernekraftværker i Danmark er af en sådan karakter, at folketinget nødvendigvis må deltage i beslutningsprocessen herom. Det er der næppe nogen der vil være uenig i, men formen for tingets medvirken kan nok være en nærmere overvejelse værd. Jeg skal her kun gøre det synspunkt gældende, som er væsentligt for mig, at også i denne sag bør beslutningsprocessen lægges til rette med respekt for vore grundlæggende stats- og forvaltningsretlige principper om, hvordan arbejdsdelingen og samarbejdet mellem regering og folketing bør være. Beslutningsretten må ligge hos folketinget i alle tilfælde, hvor vidtrækkende principielle afgørelser skal træffes. Heri ligger, at spørgsmålet om indførelse af kernekraftværker i Danmark må afgøres af folketinget. Men lige så rigtigt er det efter min mening, at ansvaret for den praktiske gennemførelse af en beslutning må ligge hos regeringen og de i øvrigt kompetente forvaltningsorganer.

Der er tekniske, økonomiske og forsyningsmæssige forhold, som klart taler for, at vi supplerer udbygningen af de konventionelle elværker med opførelse af atomkraftværker, men forudsætningen må være, at de miljø- og sikkerhedsmæssige problemer afklares på tilfredsstillende måde. Det er imidlertid nødvendigt, at der nu kommer en realitetsdrøftelse i gang med henblik på en politisk stillingtagen inden for en rimelig tid.

Jeg skal til sidst pege på det forhold, at vi